

doma pa moramo za vsak dinar gledati, za katero stvar bi ga bolje obrnili in še dosti drugih sličnih ugovorov.

Preglejmo si na kratko vse te ugovore in videli bomo, da ne držijo!

Ni mogoče, da se mlad fant ne bi ničesar naučil na kmetijski šoli. Ni potrebno, da bi imel kake izredne umske sposobnosti in talente. Če kaže količkaj zanimanja ter samo oči odpre, kako delajo na šoli, kako ukrepajo v tej stvari, kako v oni, vidi dobre strani te stvari, pa zopet napake one. Potem pa vse to naobrbe na svoj dom in vidi: tukaj mi ne delamo prav, v tej stvari bi se dalo boljše ukreniti in naredi sklep: ko pridem domov, bom očetu svetoval, da se bomó ravnali tako, kakor delajo na šoli in uspeh ne bo izostal. Pаметen oče bo dal sinu prav!

Vse to pa lahko doseže že s samim opazovanjem. Koliko stvari pa se mu še odpre, ko se uči razne panoge kmetijstva. Čas gotovo ni izgubljen, eno ali dve leti pa tudi preživijo na kmetiji brez sinove pomoči. Ob študiranju raznih kmetijskih panog pa mlad fant tudi spozna, kako lep je kmečki stan, postane ponosen, da je doma iz kmečke hiše, vzljubi svojo domačo grudo in v ljubezni do nje procvita njegov dom. Takih samozavestnih kmečkih fantov in kmetov nam je današnji čas, ko vse leti v mesto in misli, tam je med, najno potrebnih!

Današnji čas pa zahteva tudi od kmetov večje izobrazbe. Vse postaja bolj učeno ter celo z neko prezirljivostjo gleda na kmeta, ki nikakor ni umestna, vendar mora kmet tak občutek krepko zavrniti! Zato mora kmet uvideti, da ne zadostuje samo, da zna brati in pisati, ampak da je tudi v svoji stroki podkovan in doma!

Res je, da v vseh stvareh ne moremo ravnati tako na kmetiji, kakor n. pr. na šoli, ker ni takih priprav in drugih sredstev! Toda s pametnim gospodarstvom se da tudi na mali kmetiji veliko napraviti, seveda razmeram primerno in po najboljšem preudarku, ki se dobi na kmetijski šoli.

Sicer pa naj nikogar ne plaši denarna plat tega vprašanja, namreč, da ne bo zmogel stroškov za šolanje. Obiskovanje teh šol je zelo poceni, kdor je pa bolj reven, pa mu priskoči na pomoč banovina in kmetijski odbori.

Videli smo, da ugovori ne držijo. Sicer pa naj poskuša, kdor ne verjame, ali se obnese današnji čas kmetijska šola ali ne? In spoznal bo, da je za kmečkega gospodarja kmetijska šola glavnicca, ki se po letih bogato obrestuje!

Naše geslo bodi: »Naj ne bo bodočega kmečkega gospodarja, ki ne bi imel kmetijske šole!«

Avtomobili bodočnosti.

O avtomobilu bodočnosti piše nekdo v nemški reviji »Auto«. Neki nemški znanstveni zavod je delal poskuse s tipom avtomobila, ki praktično v največji meri združuje hitrost s štedljivostjo. Izkazalo se je, kaj se da doseči z modernimi sredstvi in kakšen naj bo avto, prilagojen novim cestam, da lahko govorimo o njem, da je modern. Novi avto baje igraje prenese hitrost 140 kilometrov, pa ne porabi na 100 km več kot 10 litrov bencina. Njegova oblika je taka, da se je značilni odpor znižal še za polovico, kar pomeni prihranek 30 do 50 konjskih sil. Trenje pnevmatik se je tudi močno zmanjšalo. Nizek tlak zračnic je bil na slabih cestah neobhodno potreben, na modernih cestah se pa

Po Jugoslaviji

Dveletnica vlade. Dne 5. februarja sta pretekli 2 leti, kar je bila sestavljena vlada Dragiša Cvetkoviča, ki si je določila kot smoter svojega prizadevanja sporazum s Hrvati. Dne 26. avgusta 1939 je bil ta sporazum sklenjen, ki je imel za posledico vstop Hrvatov pod vodstvom dr. Mačeka v vlado. Ob dveletnici svoje vlade je Dragiša Cvetković izjavil svoje globoko prepričanje, da temelji politike sporazuma morejo biti temelji trajne, solidne in zdrave jugoslovanske skupnosti. Ta politika je poročstvo v sedanjih časih in edino ona more zagotoviti bodočnost.

Sprememba v ministrstvu pravde. Dr. Lazar Markovič, pravosodni minister, je stavljen na razpoložnje. Za ministra pravde je bil imenovan dr. Mihajlo Konstantinovič, dosedaj minister brez listnice.

Banski svet dravske banovine se sestane 17. t. m. ob 10. uri dopoldne v Ljubljani. Na tokratnem zasedanju bo v razpravi banovinski proračun za leto 1941 s pripadajočimi pravilniki, pravilnika o organizaciji in delu banskih svetov in sklepanje o osnutku uredbe o spremembah uredbe o občinskih uslužbencih.

Enoletno delo »Slovenske Straže«

V teku enega leta je »Slovenska straža« izvedla tri narodne zbirke. Dve zbirki sta bili namenjeni naši severni meji in ena kočevskim Slovincem. Pri obdarovanju je »Slovenska straža« upoštevala v prvi vrsti načela, da je treba potrebnega otroka izdatno obdarovati, ker le tako darilo vsaj zares nekaj zaleže.

Prvo obdarovanje na severni meji

S prispevki iz prve zbirke je »Slovenska straža« obdarovala 57 šol na severni meji. Razdelila je med šolske otroke 200 parov močnih zimskih čevljev, 275 kosov blaga za fantovske obleke, 236 kosov blaga za kompletne dekliške obleke, 50 izdelanih kompletnih fantovskih oblek, 312 kosov docela izdelanega fatovskega perila, nad 300 dekliških hlač in srajčk, nad 200 parov nogavic in za vsako šolo primerno število zvezkov, svinčnikov in peres.

Poleg šol je »Slovenska straža« iz te zbirke podprla s posebnimi zneski in darovi še nekatere revne družine v posameznih krajih in sicer v Guštanju, Gornji Radgoni, Vuzečnici, Kotljah, pri Sv. Primožu na Pohorju, v Marenbergu, pri Sv. Juriju v Slov. goricah in Sv. Juriju v Prekmurju.

Vsega blaga je bilo pri prvem obdarovanju na severni meji razdeljenega v vrednosti nad 100.000 din.

Obdarovanje na Kočevskem

Iz zbirke za kočevske Slovence je »Slovenska straža« izdala za obdarovanje v blagu nad 20.000 din, z nad 27.000 din je podprla razne narodno-obrambne ustanove.

»Slovenska straža« je obdarovala na Kočevskem 220 otrok, upoštevala je tudi načela, da obdaruje rajši manj otrok, a te tem izdatneje.

Drugo obdarovanje na severni meji

Pri prvem obdarovanju so bile zlasti upoštevane šole v Prekmurju. To pot so pa prišli na vrsto v prvi vrsti kraji v Halozah in v Podravju.

»Slovenska straža« pa je letošnjo zimo obdarovala tele šole: Javorje, Koprivna, Lokovica, Holmec, Št. Danijel, Strojna, Leše pri Prevaljah, Šelemberg, Prevalje, Sele pri Slov. gradu, Pameče, Crneče, Libeliče, Dravograd, Št. Janž pri Dravogradu, Trbonje, Vuzenica, Vuhred, Marenberg, Sv. Primož na Poh., Muta, Št. Jernej n. Muto, Sv. Trije Kralji, Ribnica na Poh., Podvelka, Brezno ob Dravi, Lehen, Št. Lovrenc na Poh., Puščava, Selnica ob Dravi, Sv. Križ nad Mariborom, Limbuš, Tinje na Poh., Sv. Martin na Poh., Št. Ilj v Slov. gor., Jarenina, Marija Snežna, Runeč, Svetinje, Sv. Ana v Slov. gor., Sv. Benedikt v Slov. gor., Gornja Radgona, Kapela, Negova, Radenci, Lokavec, Svečina, Sv. Anžon v Slov. gor., Vurberg, Sv. Marjeta ob Pesnici, Sv. Duh v Halozah, Sv. Andraž v Halozah, Zavrč, Sv. Barbara v Halozah, Makole, Sp. Šv. Kungota, Sv. Trojica v Halozah, Sv. Jurij v Slov. gor.

Vsega blaga je bilo razdeljenega na 57 šol v vrednosti nad 82.000 din. Poleg tega so bili nekateri revni ljudje obdarovani tudi še v denarju.

Tudi ob tej priliki se ponovno zahvaljuje mo vsem darovalcem, tvrdkam in tovarnam, ki so nam darovali blago ali ga prodali po nižjih cenah. Naj jim gre zahvala zlasti v imenu obdarovancev, ki so se s solzami v obeh zahvaljevali na miklaževanjih in božičnicah za darove celokupnega naroda in pri tem živo občutili, da narod zares ni le prazna beseda.

Podkrajški Judež

Povest iz domačih hribov

Med večerjo ni spregovoril Nadvornik ne besede. Tudi pogledal ni nikogar, temveč je kuhal v sebi, kakor je bila njegova navada, kadar je imel kako sitno občinsko zadevo. Rožni venec je pomolil kakor druge kratki, njegov glas pa ni bil nič pobožen, bil je podoben oddaljenemu grmenju, ki naznanja hučo uro.

Vso noč ni zatisnil očesa, tako je vrelo v njem. Ženi ni rekel ne besede, ona ga tudi vprašala ni. Naslednjega dne je dopoldne stopil v kuhinjo in zarenčal nad ženo:

»Kje je Julka? Pošlji mi jo v štibeljce! Ji bom nekaj povedal.«

Julka se je vsa prestrašila, ko ji je mati prinesla v klet očetovo naročilo. Ker pa ji vest ni kaj očitala, je stopila pogumno pred očeta. Mislila si je, da jo bo oče kregal, ker ji noben ženin ni po volji, in ji bo za kakega novega vedel povedati.

Pa takoj je opazila, da se danes pripravlja strahovita vihra in da se je po pravici ustrašila. Očetu so se v očeh kar strele kresale. Nekaj časa jo je samo gledal, pa je njegove poglede pogumno vzdržala; potem pa se je je lotil:

6 ni! »Zdaj vem, zakaj ti za nobenega poštenega ženina

»Še nobeden tak ni prišel, ki bi mi bil po volji in bi si bila upala z njim biti srečna,« je odgovorila drzno.

»Seveda! Zato ti je pa največja podkrajška baraba po volji — fej te bodi!«

»Kdo?«

»Sama veš. Jaz si ne bom jezika mazal s tem imenom. Ne skrivaj se! Po resnici govori!«

»Saj ne vem, kaj hočete.«

»Tako! Tako! Tako! Trmasta si tudi še. Ali boš tujila, da si se na tistega lumpa obesila, ki je onikrat čez Hudičev graben ušel? Ti si mu pomagala, da ga jagri niso dobili.«

»O tem ne vem nič in ne povem nič.«

»Pa vem jaz in ti bom jaz povedal. Jaz vem, kdo je bil, in tudi vem, kako je z vama.«

Zardela je in prebledela, vztrepetala je, oči pa pred očetovimi ni pobesila.

»S tem lumpom si se spletla.«

»Ni res.«

»Za njim letaš, po cele ure čepiš z njim v lesu.«

»Ni res.«

»Denarja si mu dala.«

»Ni res.«

»Obečala si mu, da ga boš vzela, in sta se še zmečila.«